

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/122/2019
Identifikačné číslo spisu: 8018200605
Dátum vydania rozhodnutia: 9. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Michal Matulník
Funkcia: JUDr. Viola Takáčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:8018200605.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a z členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Jany Martinčekovej, v právnej veci žalobcu: O.. O. Z., D. XX. O. XXXX, N. H. A. XX, S. H., zastúpený: Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., IČO: 47 238 232, Dobšinského 12, Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej z 31. júla 2018, číslo 38881-2/2018-BA, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 2. apríla 2019, č.k. 4Sa/21/2018-47, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

O d ô v o d n e n i e

I.

Kasačnou sťažnosťou napadnuté rozhodnutie krajského súdu

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom z 2. apríla 2019, č. k. 4Sa/21/2018-47 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 31. júla 2018, číslo 38881-2/2018-BA (ďalej len „druhostupňové správne rozhodnutie“), ktorým žalovaná podľa § 218 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) zamietla v celom rozsahu odvolanie žalobcu proti prvostupňovému správne rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad zo 6. februára 2018, číslo: 700-3010400618-GC04/2018 (ďalej len „prvostupňové správne rozhodnutie“) vo veci predpisania poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné

poistenie a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, poistného na invalidné poistenie a poistného do rezervného fondu solidarity a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdila. Predmetným rozhodnutím prvostupňový správny orgán rozhodol tak, že žalobcovi, ako samostatne zárobkovo činnnej osobe, predpísal za obdobie január 2007 až jún 2008 poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, poistné na invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity v celkovej sume 2.081,55 Eur.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal najmä v intenciách § 14 ods. 1 písm. b), § 15 ods. 1 písm. b), § 21 ods. 1 až 3, § 129, § 130 písm. c), § 131, § 132 písm. c), § 137 písm. b), § 138 a § 144 zákona č. 461/2003 Z. z. v rozhodnom znení a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v Tretej hlave Tretej časti SSP upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach za primeraného použitia ustanovení Prvej hlavy Tretej časti SSP upravujúcej všeobecnú správnu žalobu dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná.

3. Krajský súd skutkové okolnosti, z ktorých vychádzal odôvodňujúc svoje rozhodnutie, zhrnul v úvodnej časti kasačnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia, pričom za rozhodné považoval najmä nasledovné: Prvostupňovým správnym rozhodnutím Sociálna poisťovňa, pobočka Poprad (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) predpísala žalobcovi poistné za obdobie január 2007 až jún 2008 v celkovej sume 2.081,55 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou prvostupňového správneho rozhodnutia bola príloha, v ktorej boli rozpísané dlžné poistné a príspevky po príslušných mesiacoch. Vydaním prvostupňového správneho rozhodnutia predchádzalo rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. 700-3080028416-GC06/16 z 2. septembra 2016, ktorým prvostupňový správny orgán rozhodol, že účastníkovi konania (žalobcovi) ako samostatne zárobkovo činnnej osobe, zaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 30. júna 2008, a nie 31. decembra 2006 (ďalej len „rozhodnutie o zániku poistenia“). Rozhodnutie o zániku poistenia nadobudlo právoplatnosť 15. októbra 2016. Proti prvostupňovému správne rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom v podstatnom uviedol, že firma MUDr. O. Z. - lekárska imunológia riadne ukončila činnosť dňom 31. decembra 2006, a nie 30. júna 2008, súčasne k 31. decembru 2006 zanikli všetky platné zmluvy so zdravotnými poisťovňami, ktoré boli jediným zdrojom príjmu. Žalobca v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu uviedol, že napadnuté rozhodnutie sa opiera o skutočnosť, že licencia L1A je povolením na poskytovanie zdravotnej starostlivosti avšak v skutočnosti je iba licenciou na výkon, a nie povolením na poskytovanie zdravotnej starostlivosti. Podľa žalobcu, povolenie, resp. zrušenie povolenia na poskytovanie zdravotnej starostlivosti je výhradne vecou príslušného samosprávneho kraja, ktorý rozhodnutie o povolení na poskytovanie zdravotnej starostlivosti zrušil k 31. decembru 2006. O odvolaní žalobcu rozhodla žalovaná druhostupňovým správnym rozhodnutím, ktorým odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietla a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdila. V odôvodnení žalovaná uviedla, že podľa údajov Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky (Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky) príjem žalobcu z podnikania za rok 2005 presiahol zákonom ustanovenú sumu 82.800 Sk a príjem žalobcu z podnikania za rok 2006 presiahol zákonom ustanovenú sumu 91.200 Sk. Na základe týchto skutočností a na základe licencie č. L1A/PO/1040/06 bol podľa žalovanej žalobca v relevantnom období (za ktoré mu boli odvolaním napadnutým rozhodnutím predpísané poistné a príspevky) povinne nemocensky poistenou a povinne dôchodkovo poistenou samostatne zárobkovo činnou osobou. Žalovaná v odôvodnení druhostupňového správneho rozhodnutia ďalej konštatovala, že hoci prvostupňový správny orgán pôvodne prijal od žalobcu dňa 5. júna 2007 registračný list FO - odhlášku s dátumom zániku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia dňa 31. decembra 2006, následne však prvostupňový správny orgán na základe údajov poskytnutých Slovenskou lekárskou komorou zistil, že žalobca je držiteľom licencie č. L1A/PO/1040/06 na výkon samostatnej zdravotníckej praxe v povolani lekáre. Na základe tejto skutočnosti bol registračný list FO - odhláška s dátumom zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia dňa 31.12.2006 považovaný za sporný a následne prvostupňový správny orgán pred vydaním prvostupňového správneho rozhodnutia rozhodol rozhodnutím o zániku poistenia, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15. októbra 2016. Žalovaná teda dospela k záveru, že žalobca mal na účely sociálneho poistenia právne postavenie samostatne zárobkovo činnnej osoby aj po 31. decembri 2006, pretože mal naďalej platné oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu a vzhľadom na výšku príjmu žalobcu zo

samostatne zárobkovej činnosti za roky 2005 a 2006 bol žalobca povinný platiť poisťné a príspevky za mesiace január 2007 až jún 2008 tak, ako mu boli predpísané prvostupňovým správny rozhodnutím.

4. Za relevantnú pre rozhodnutie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal súdneho prieskumu druhostupňového správneho rozhodnutia, krajský súd považoval skutočnosť, že žalobca v žalobe nenamietal žiadne skutkové ani právne okolnosti týkajúce sa sumy predpísaného poisťného a príspevkov, ani nesprávnu aplikáciu právneho predpisu správnym orgánom pri rozhodovaní vo veci. Krajský súd v tejto súvislosti uviedol, že hoci žalobca správnu žalobou žiadal preskúmať rozhodnutie žalovanej vo veci predpísania poisťného, svoje námietky žalobca smeroval proti rozhodnutiu o zániku poistenia.

5. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že „... právne postavenie žalobcu ako SZČO na účely sociálneho poistenia bolo vecou samostatného konania, výsledkom ktorého bolo rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad č. 700-3080028416-GC09/16 zo dňa 02.09.2016 ... Proti tomuto rozhodnutiu pobočky Sociálnej poisťovne žalobca nepodal odvolanie, preto nadobudlo právoplatnosť dňa 15.10.2016.“. Vychádzajúc z toho, že právoplatné rozhodnutia sú právne záväzné, nezmeniteľné a spôsobujú právne účinky krajský súd uzavrel, že sa v predmetnom súdnom konaní mohol zaoberať iba preskúmaním správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovanej, nie však otázkou zániku povinného nemocenského a dôchodkového poistenia, ktoré „... už bolo právoplatne vyriešené.“. Z tohto dôvodu považoval krajský súd námietky žalobcu smerujúce proti rozhodnutiu o zániku poistenia za právne irelevantné.

6. Krajský súd sa v ďalšom vysporiadal s námietkami žalobcu týkajúcimi sa jednak premlčania práva žalovanej predpísať príspevky za obdobie január 2007 až február 2008 (v tejto súvislosti krajský súd vychádzal z ustanovenia § 147 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. odkazujúc taktiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sžso/9/2010 z 9. júna 2011) ako aj s námietkou, že žalovaná žalobcu vopred neinformovala o začatí dávkového konania (v tejto súvislosti krajský súd poukázal na ustanovenie § 185 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. a na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sžso/20/2010 z 24. februára 2011).

7. Konštatujúc, že ako prvostupňové správne rozhodnutie tak druhostupňové správne rozhodnutie spĺňajú všetky formálne a obsahové náležitosti uvedené v § 209 zákona č. 461/2003 Z. z. a že správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovanej vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, je dostatočne skutkovo a právne zdôvodnené a medzi skutkovým a právnym zdôvodnením je logický vzťah, dospel krajský súd k záveru, že správna žaloba je nedôvodná a preto ju podľa § 190 SSP v celom rozsahu zamietol.

8. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167, § 168 a § 175 SSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Zároveň vo vzťahu k žalovanej nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné spravodlivo požadovať po žalobcovi, aby žalovanej trovy konania nahradil.

II.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenie k nej

9. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť. Žalobca vymedzil kasačný dôvod v úvode kasačnej sťažnosti slovami „Sťažovateľ má za to, že Krajský súd v Prešove predmetným rozsudkom rozhodol nesprávne a nezákonne, nakoľko rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.“.

10. S odkazom na ustanovenie § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. žalobca namietal, že súčasťou preskúmania zákonnosti a postupu rozhodovania žalovanej o predpísaní poisťného nemôže byť len preskúmanie správnosti výpočtu predpísaného poisťného ale aj preskúmanie zákonnosti obdobia, za ktoré je poisťné predpísané. Žalobca dôvodil, že preskúmaniu musí podliehať aj dátum zániku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia a to napriek tomu, že o tejto otázke už bolo právoplatne rozhodnuté (rozhodnutím o zániku poistenia). Žalobca v kasačnej sťažnosti namietal,

že žalovaná je viazaná len rozhodnutiami iných orgánov, nie vlastnými rozhodnutiami o predbežnej otázke. Tak žalovaná, ako aj správny súd sa teda v prerokúvanej veci museli zaoberať aj správnosťou záveru, či povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie žalobcu trvalo, nielen správnosťou výpočtu predpísaného poistného. Žalobca v tomto smere odkázal na právny záver vyjadrený v rozhodnutí veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Vs 1/2019.

11. Žalobca poukázal na nedostatok právnej úpravy zákona č. 461/2003 Z. z., ktorá neupravuje možnosť zmiernenia tvrdosti zákona. Uviedol, že si nebol vedomý toho, že licencia na výkon samostatnej zdravotníckej praxe v povolani lekára je oprávnením zakladajúcim status SZČO. Extrémne negatívny dopad správnu žalobou napadnutého rozhodnutia videl v tom, že „ ... bude musieť z dôvodu administratívneho pochybenia - nevykonania jedného právneho úkonu, uhradiť niekoľko tisíc eur na poistnom ...“. Žalobca navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrila podaním z 2. augusta 2019, v ktorom konštatovala, že žalobca v kasačnej sťažnosti neuviedol také námietky k správnosti preskúmaného rozhodnutia, ani právne relevantné dôvody, ktoré by odôvodňovali zrušenie druhostupňového správneho rozhodnutia. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu týkajúcimi sa interpretácie ustanovenia § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. žalovaná uviedla, že „ ... v zmysle § 120 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov sociálne poistenie vykonáva Sociálna poisťovňa. Podľa § 120 ods. 2 predmetného zákona Sociálna poisťovňa je verejnoprávna inštitúcia zriadená na výkon sociálneho poistenia. Z citovaných ustanovení zákona o sociálnom poistení teda vyplýva, že jedinou verejnoprávnou inštitúciou oprávnenou autoritatívne rozhodovať o vzniku, prerušení resp. zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnej osoby je Sociálna poisťovňa. Žiaden iný orgán na rozhodovanie v danej veci nie je príslušný.“. Žalovaná zopakovala názor (ktorý podporila odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžso/1/2015 z 28. septembra 2016), že ak už v samostatnom konaní právoplatne rozhodla o zániku sociálneho poistenia, musí v ďalšom konaní z tohto rozhodnutia vychádzať pri predpísaní poistného. Navrhla teda, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

13. Vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti bolo doručené žalobcovi dňa 14. augusta 2019 na vedomie.

III.

Posúdenie kasačnej sťažnosti

14. Na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) podľa § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov od 1. augusta 2021 prešiel výkon súdnictva z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu. Podľa § 11 písm. h) SSP rozhoduje najvyšší správny súd o kasačných sťažnostiach. Najvyšší správny súd teda ako súd kasačný (§ 11 písm. h) SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

15. Napadnutý rozsudok krajského súdu vychádza z právneho názoru, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia, ktorým bolo predpísané poistné za určité obdobie podľa zákona č. 461/2003 Z. z., musia žalovaná a aj krajský súd vychádzať z predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia, ktorým bolo ustálené (resp. určené), že poistenie za toto obdobie trvalo. Žalobca s týmto právnym názorom nesúhlasí v zásade preto, že podľa § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. je žalovaná viazaná len rozhodnutiami iných orgánov, nie svojimi vlastnými. Taký záver však nie je správny.

16. V prerokúvanej veci žalovaná, ako verejnoprávna inštitúcia zriadená na výkon sociálneho poistenia podľa § 120 zákona č. 461/2003 Z. z., konala a rozhodovala v rámci svojej právomoci o

predpísaní poisťného podľa § 144 ods. 1 prvá veta zákona č. 461/2003 Z. z., podľa ktorého Sociálna poisťovňa predpíše poisťné fyzickej osobe alebo právnickej osobe povinnej odvádzať poisťné, ak táto osoba neodviedla poisťné vôbec alebo ak ho odviedla v nesprávnej sume. Toto rozhodovanie je podľa § 172 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. predmetom nedávkového konania, ktoré sa spravuje treťou časťou zákona č. 461/2003 Z. z..

17. Podľa § 213 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. je doručené rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať, právoplatné. Zákon č. 461/2003 Z. z. neupravuje osobitne účinky právoplatnosti, podľa kasačného súdu však jeho účinky možno vyvodiť nepriamo najmä z § 221 zákona č. 461/2003 Z. z., ktorý upravuje podmienky obnovy konania. Z ustanovenia § 221 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. totiž vyplýva, že konanie ukončené právoplatným rozhodnutím možno obnoviť len za určitých presne vymedzených podmienok, pričom obnoviť konanie a novo rozhodnúť možno podľa § 222 a § 223 zákona č. 461/2003 Z. z. len za predpokladu, že sú tieto podmienky splnené. A contrario tak z citovaných ustanovení možno vyvodiť, že právoplatné rozhodnutie zostáva záväzné a nemožno ho nijako meniť, pokiaľ tieto osobitné podmienky nie sú splnené. Inštitút obnovy konania za prísne stanovených podmienok (a navyše aj s prísne ustanovenými subjektívnymi a objektívnymi lehotami podľa § 222 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z.) by nemal svoj zmysel, ak by právoplatné rozhodnutie organizačnej zložky Sociálnej poisťovne nemalo záväzné účinky a ak by ho samy organizačné zložky mohli v inom konaní ignorovať. Okrem toho, už samotný pojem „právoplatnosť“ je pojmom tradične označujúcim konečnosť, nemennosť a záväznosť právnych aktov, a to aj bez toho, aby boli tieto účinky výslovne normované.

18. Z uvedených dôvodov sa kasačný súd nestotožňuje s výkladom ustanovenia § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., ktorý v kasačnej sťažnosti podáva žalobca. Podľa uvedeného ustanovenia platí, že ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je organizačná zložka Sociálnej poisťovne takýmto rozhodnutím viazaná. Ako žalobca správne uvádza, toto ustanovenie výslovne normuje záväznosť rozhodnutí iných orgánov než Sociálnej poisťovne samotnej. To, že rozhodnutie organizačnej zložky Sociálnej poisťovne v určitej veci je v tejto veci pre organizačnú zložku záväzné aj pri vydávaní na to nadväzujúcich rozhodnutí, však nie je dôsledkom § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., ale jedným z účinkov právoplatnosti takéto rozhodnutia podľa § 213 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z..

19. Úlohou správneho súdu v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiam je preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 2 ods. 1 SSP), teda súlad tohto rozhodnutia a administratívneho konania, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, so zákonom. Ak teda orgán verejnej správy pri vydávaní svojho rozhodnutia bol podľa zákona povinný rešpektovať svoje predchádzajúce právoplatné rozhodnutie, správny súd môže a musí preskúmať, či ho rešpektoval. Mieru viazanosti správneho súdu týmito skoršími rozhodnutiami upravuje § 27 ods. 1 SSP, podľa ktorého správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy posúdi i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia, z ktorého preskúmané rozhodnutie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie záväzné a ak skôr vydané rozhodnutie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom. A contrario tak z uvedeného ustanovenia vyplýva, že ak skôr vydané rozhodnutie bolo možné preskúmať správnym súdom na základe správnej žaloby, nemôže ho správny súd preskúmať v konaní, kde preskúmana neskoršie, naň nadväzujúce rozhodnutie.

20. Z obsahu administratívneho spisu (ktorého podstatná rekapitulácia je uvedená v bode 3 tohto rozsudku vyššie) je zrejmé, že žalobca, napriek riadnemu poučeniu, nepodal odvolanie proti rozhodnutiu o zániku poistenia a toto nadobudlo právoplatnosť 15. októbra 2016. Proti rozhodnutiu o zániku poistenia však odvolanie prípustné bolo pričom v prípade neúspechu v odvolacom konaní bola prípustná aj správna žaloba, keďže nejde o rozhodnutie vylúčené z prieskumu správnymi súdmi. Podľa ustanovenia § 27 ods. 1 SSP tak krajský súd v prerokúvanej veci nemohol preskúmať zákonnosť tohto skoršieho rozhodnutia (rozhodnutia o zániku poistenia), ale naopak, bol povinný skúmať, či žalovaná postupovala zákonne a rešpektovala toto právoplatné rozhodnutie. Z napadnutého rozsudku krajského súdu je zrejmé, že takto správne postupoval.

21. Dôsledkom právoplatnosti rozhodnutia žalovanej o tom, že žalobcovi nezanklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie k 31. decembru 2006 (ale zaniklo dňa 30. júna 2008), bolo, že organizačné zložky žalovanej museli v ďalšom konaní vychádzať z toho, že tieto poistenia žalobcovi trvali naďalej až do 30. júna 2008. Kým poistenia žalobcu ako samostatne zárobkovo činnnej osoby trvali, bol podľa zákona č. 461/2003 Z. z. povinný platiť poistné v zákonom ustanovenej výške. Ak ho neodviedol vôbec, bola žalovaná [jej pobočka podľa § 178 ods. 1 písm. a) ôsmeho bodu zákona č. 461/2003 Z. z.] podľa § 144 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. povinná poistné predpísať.

22. Preskúmané rozhodnutie žalovanej teda bolo vydané v súlade s citovanými ustanoveniami zákona a krajský súd napadnutým rozsudkom správne rozhodol, keď správnu žalobu žalobkyne zamietol. K rovnakému záveru pritom dospel najvyšší správny súd aj v iných konaniach obsahovo blízkych prejednávanej veci (napr. rozsudok 7Sžsk/37/2021).

23. Pokiaľ žalobca odkazoval na rozsudok veľkého senátu sp. zn. 1 Vs 1/2019, potom najvyšší správny súd považuje za potrebné uviesť, že jeho závery boli prekonané neskorším rozsudkom sp. zn. 1 Vs 3/2019 z 24. novembra 2019. Bez ohľadu na to však treba zdôrazniť, že pre senáty najvyššieho správneho súdu je podľa § 466 ods. 3 SSP záväzný právny názor vyjadrený v rozhodnutí veľkého senátu. Logickým predpokladom záväznosti právneho názoru je však to, aby sa vo veci, o ktorej koná senát, vôbec riešila resp. mohla riešiť otázka, pre ktorú je tento právny názor rozhodný. V prerokúvanej veci však bolo vysvetlené, že otázka, či držba licencie L1A zakladala žalobcovi postavenie samostatne zárobkovo činnnej osoby a či v dôsledku toho trvalo jeho povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie, už bola právoplatne vyriešená skorším rozhodnutím žalovanej. Ani krajský súd, ani kasačný súd neboli oprávnené túto otázku riešiť a nemohli teda ani byť viazané právnym názorom veľkého senátu na túto právnu otázku.

24. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší správny súd námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

25. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanej ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP).

26. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte jednomyseľne - pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

